

พระธรรมดาเนียล - หมายเลขเจ็ดสิบแปด

การเปิดโปงสิ่งน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้น:

ความคู่ขนานทางประวัติศาสตร์ของการกบฏในแอดเวนติสม์แบบเลาตีเซีย

Jeff Pippenger

2024-02-11

ประวัติของชาวอาโมไรต์ถูกนำมาใช้เพื่อเป็นภาพประกอบของเวลาที่พระพิโรธของพระเจ้าถูกสำแดงลงโทษต่อแอดเวนติสม์แบบเลาตีเซีย ซิสเตอร์ไวท์ซีให้เห็นว่า

เวลาของพระเจ้าในการลงพระอาญาของพระองค์ในวาระสุดท้ายนั้น

เป็นเวลาเดียวกันกับเมื่อคนหนึ่งแสนสืหมินสีพันคนได้รับการประทับตรา

ดังเช่นเมื่อพระเจ้าทรงนำพระพิโรธของพระองค์มาสู่ชาวอาโมไรต์ นางกล่าวว่า “แม้ว่า”

ชนชาติของชาวอาโมไรต์ “จะโดดเด่นในเรื่องการกราบไหว้รูปเคารพและความเสื่อมทราม

แต่ความชั่วช้าของพวกเขาก็ยังไม่เต็มถ้วย... พระผู้สร้างผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณาทรงเติมพระทัยที่จะทรงอดกลั้น

ต่อความชั่วช้าของพวกเขาจนถึงชั่วอายุที่สี่ แล้วหากไม่ปรากฏการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

การพิพากษาของพระองค์ก็จะตกลงเหนือพวกเขา ด้วยความแม่นยำที่ไม่ผิดพลาด

พระผู้ไม่มีขอบเขตยังคงทรงทำบัญชีกับทุกประชาชาติ

ขณะที่พระเมตตาของพระองค์ยังถูกยืมเสนอพร้อมกับการทรงเรียกให้กลับใจ บัญชีนี้ก็จะยังคงเปิดอยู่;

แต่เมื่อยอดตัวเลขถึงจำนวนหนึ่งซึ่งพระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้แล้ว

การปฏิบัติราชกิจแห่งพระพิโรธของพระองค์ก็เริ่มขึ้น บัญชีนั้นถูกปิด ความอดทนอดกลั้นของพระเจ้าสิ้นสุดลง”

ซิสเตอร์ไวท์ซีเชื่อมโยงอย่างชัดเจนถึงพันธกิจแห่งพระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อแอดเวนติสม์แบบเลาตีเซีย

ในระหว่างภาพประกอบของเอเสเคียลว่าด้วยการประทับตราคนหนึ่งแสนสืหมินสีพัน

ว่าเริ่มต้นขึ้นเมื่อถ้วยแห่งความชั่วช้าของพวกเขาเต็ม และถ้วยนั้นก็บรรลู่ถึงความบริบูรณ์ในชั่วอายุที่สี่

ข้อมูลทั้งหมดนี้ได้ถูกนำเสนอไว้ในบริบทของนิมิตที่เริ่มต้นในบทที่แปด

ซึ่งแสดงให้เห็นถึงสิ่งน่าสะอิดสะเอียนสี่ประการที่ทวีความรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ.

แล้วพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเงยตาของเจ้าขึ้นบัดนี้ มองไปทางทิศเหนือ

ข้าพเจ้าจึงเงยตาขึ้นมองไปทางทิศเหนือ และดูเกิด

ทางทิศเหนือที่ประตูแทนบูชาตรงทางเข้านั้นมีรูปเคารพแห่งความหึงหวงนี้อยู่

และพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าอีกว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าเห็นหรือไม่ว่าเขาทั้งหลายกระทำอะไร

คือบรรดาสิ่งน่าสะอิดสะเอียนอันใหญ่หลวงที่วงศ์วานอิสราเอลกระทำกัน ณ ที่นี้

เพื่อเราจะต้องไปให้ไกลจากสถานนมัสการของเรา แต่เจ้าจงหันกลับไปอีก

แล้วเจ้าจะได้เห็นสิ่งน่าสะอิดสะเอียนที่ยิ่งกว่านี้ แล้วพระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปที่ประตูชั้นศาล

และเมื่อข้าพเจ้ามอง ดูเกิด มีรูปอยู่ที่กำแพง แล้วพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย

จงขุดที่กำแพงบัดนี้ และเมื่อข้าพเจ้าขุดที่กำแพงแล้ว ดูเกิด มีประตูอยู่ และพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า

จงเข้าไป และดูบรรดาสิ่งน่าสะอิดสะเอียนอันชั่วร้ายที่เขากระทำกันอยู่ที่นี้ ข้าพเจ้าจึงเข้าไปและเห็น

และดูเกิด มีรูปของสัตว์เลื้อยคลานทุกชนิด และสัตว์ที่นำสะอิดสะเอียน

และรูปเคารพทั้งสิ้นของวงศ์วานอิสราเอล วาดอยู่ที่ผนังโดยรอบ

และมีชายเจ็ดสิบคนจากบรรดาผู้อาวุโสของวงศ์วานอิสราเอลยืนอยู่ต่อหน้ารูปเหล่านั้น

และในท่ามกลางพวกเขามียาห์บุตรของซาฟานยืนอยู่ แต่ละคนถือกระถางไฟไว้ในมือของตน

และมีกลุ่มควันเครื่องหอมหนาที่บลอยขึ้น แล้วพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย

เจ้าได้เห็นหรือไม่ว่าบรรดาผู้อาวุโสของวงศ์วานอิสราเอลกระทำอะไรกันในความมืด

แต่ละคนอยู่ในห้องแห่งรูปภาพของตน เพราะเขาทั้งหลายกล่าวว่า พระยาห์เวห์มิได้ทอดพระเนตรเห็นเรา พระยาห์เวห์ทรงทอดทิ้งแผ่นดินนี้เสียแล้ว พระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าอีกว่า จงหันกลับไปอีก แล้วเจ้าจะได้เห็นสิ่งน่าสะอิดสะเอียนที่ยิ่งกว่าซึ่งเขาทั้งหลายกระทำ แล้วพระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปที่ทางเข้าประตูพระนิเวศของพระยาห์เวห์ซึ่งหันไปทางทิศเหนือ และดูเถิด มีพวกผู้หญิงนั่งร้องไห้คร่ำครวญถึงทมิฬมูสอยูที่นั่น

แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้ามองเห็นสิ่งนี้หรือ? จงหันกลับไปอีก แล้วเจ้าจะได้เห็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนยิ่งกว่านี้” และพระองค์ทรงนำข้าพเจ้าเข้าไปในลานชั้นในแห่งพระนิเวศของพระยาห์เวห์ และดูเถิด ที่ประตูพระวิหารของพระยาห์เวห์ ระหว่างมุขกับแท่นบูชา มีชายประมาณยี่สิบห้าคน ยืนหันหลังให้พระวิหารของพระยาห์เวห์ และหันหน้าไปทางทิศตะวันออก และพวกเขาก็มีสักการดวงอาทิตย์ไปทางทิศตะวันออก แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้ามองเห็นสิ่งนี้หรือ? สำหรับพงศ์พันธุ์ยูดาห์แล้ว การที่พวกเขากระทำการที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งพวกเขากระทำกันอยู่ที่นี่ เป็นเรื่องเล็กน้อยกระนั้นหรือ? เพราะพวกเขาได้ทำให้แผ่นดินเต็มไปด้วยความทารุณ และได้หวนกลับมาช่วยเราให้ทรงพระพิโรธอีก และดูเถิด พวกเขายกกิ่งไม้ขึ้นจ่อจมูกของตน เพราะฉะนั้น เราจะกระทำต่อพวกเขาด้วยความพิโรธด้วยเช่นกัน ตาของเราจะไม่ไว้ชีวิต ทั้งเราจะไม่เมตตา และแม้พวกเขาจะร้องเสียงดังเข้าหูของเรา เราก็จะไม่ฟังพวกเขา” เอเสเคียล 8:5-18

หลังจากเอเสเคียลได้เห็นสิ่งพิ้งรังเกียจประการแรก คือการตั้งรูปแห่งความหึงหวงไว้ที่ทางเข้าประตูแท่นบูชาแล้ว เขาก็ได้รับแจ้งว่าจะได้เห็นสิ่งพิ้งรังเกียจที่ใหญ่ยิ่งกว่ารูปแห่งความหึงหวงนั้นอีก สิ่งพิ้งรังเกียจประการที่สองถูกสำแดงผ่านห้องลับ ซึ่งบรรดาผู้นำ อันถูกแทนภาพไว้โดยพวกผู้เฒ่า กำลังถวายคำอธิษฐาน อันถูกแทนภาพไว้โดยเครื่องหอม และประกาศว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงทอดทิ้งแผ่นดินโลกเสียแล้ว และมีได้ทอดพระเนตรเห็นพวกเขา แต่เอเสเคียลได้รับแจ้งว่าเขาจะได้เห็นสิ่งพิ้งรังเกียจที่ใหญ่ยิ่งกว่าสิ่งเหล่านี้อีก

สิ่งน่าสะอิดสะเอียนประการที่สามถูกแสดงไว้โดย “พวกผู้หญิงกำลังร้องไห้ให้แก่ทมิฬ” แต่ยังมีสิ่งน่าสะอิดสะเอียนที่ใหญ่ยิ่งกว่านั้นอีก เพราะสิ่งน่าสะอิดสะเอียนประการที่สี่ชี้ให้เห็นถึงผู้นำจำนวนยี่สิบห้าคนที่กำลังมีสักการดวงอาทิตย์ โดยหันหลังให้พระวิหาร

ในการพิ้งรังเกียจประการที่สี่ ได้มีคำประกาศว่า “พวกผู้เฒ่า” “ได้กระทำให้แผ่นดินเต็มไปด้วยความทารุณ และได้กลับมาช่วยเราให้โกรธอีก: และดูเถิด เขาทั้งหลายเอากิ่งไม้มาจ่อที่จมูกของตน” “วันแห่งการช่วย” คือวันที่พันธกิจแห่งพระพิโรธของพระเจ้าเริ่มต้นขึ้น ดังที่ได้เกิดขึ้นกับอิสราเอลโบราณเมื่อพวกเขาปฏิเสธข่าวสารของโยชูวาและคาเลบเกี่ยวกับแผ่นดินแห่งพระสัญญา การปฏิเสธข่าวสารแห่งการประทับตราเป็นเครื่องหมายว่าถ้ายแห่งความชั่วช้าครบบริบูรณ์แล้วสำหรับเยรูซาเล็ม โยชูวาและคาเลบเป็นภาพแทนของคนกลุ่มเล็กน้อย ผู้ซึ่งเป็นชนส่วนน้อยที่สัตย์ซื่อ กำลังถอนหายใจและร้องคร่ำครวญเพราะสิ่งพิ้งรังเกียจทั้งหลายที่มีอยู่ในคริสตจักรและในแผ่นดิน

แล้วโมเสสกับอาโรนก็ขบหน้าลงต่อหน้าชุมนุมชนทั้งหมดของประชาคมชนชาติอิสราเอล และโยชูวาบุตรนูนกับคาเลบบุตรเยฟุนเนห์ ผู้เป็นคนในพวกที่ไปสอดแนมแผ่นดินนั้น ได้ฉีกเสื้อผ้าของตน และกล่าวแก่ชุมนุมชนทั้งหมดของชนชาติอิสราเอลว่า “แผ่นดินซึ่งเราได้ผ่านเข้าไปสอดแนมนั้น เป็นแผ่นดินที่ดีอย่างยิ่ง หากพระยาห์เวห์ทรงพอพระทัยในเรา พระองค์จะทรงพาเราเข้าไปในแผ่นดินนี้ และจะประทานแผ่นดินนั้นแก่เรา เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ เพียงแต่อย่ากบฏต่อพระยาห์เวห์ และอย่ากล่าวประชานิพนธ์ในแผ่นดินนั้นเลย

เพราะเขาทั้งหลายจะเป็นดังอาหารของเรา ที่กำบังป้องกันของเขาได้พรากไปจากเขาแล้ว และพระยาห์เวห์ทรงสถิตอยู่กับเรา อย่างกลัวเขาเลย”
แต่ชุมชนนุมนชนทั้งหมดกลับกล่าวให้เอาหินขว้างเขาทั้งสองเสีย และพระสิริของพระยาห์เวห์ได้ปรากฏ ณ พลับพลาแห่งชุมชนนุมนชน ต่อหน้าชนชาติอิสราเอลทั้งหมด และพระยาห์เวห์ตรัสกับโมเสสว่า “ชนชาตินี้จะยัวยุเรานานเท่าใด? และจะอีกนานเพียงใดกว่าที่เขาจะเชื่อเรา ทั้ง ๆ ที่มีหมายสำคัญทั้งสิ้นซึ่งเราได้สำแดงท่ามกลางพวกเขา? เราจะลงโทษเขาด้วยโรคระบาด และจะตัดเขาออกจากมรดก และเราจะกระทำให้เจ้ากลายเป็นชนชาติที่ใหญ่กว่าและมีกำลังยิ่งกว่าเขาทั้งหลาย” กัณดารวิถี 14:5-12

“การยัวยุ” ที่พวกกบฏได้ก่อขึ้นในพระธรรมกัณดารวิถี และในพระธรรมเอเสเคียลด้วยนั้น มีพื้นฐานอยู่บนการที่พวกกบฏปฏิเสธที่จะยอมรับ “หมายสำคัญ” ที่ได้สำแดงออกแล้ว “หมายสำคัญ” ที่ถูกปฏิเสธในสมัยของโมเสส คือ “หมายสำคัญ” ที่เป็นแบบอย่างแห่งการสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอไรต์ อิสราเอลโบราณได้ยัวยุพระเจ้าโดยการปฏิเสธ “หมายสำคัญ” แห่งการสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระองค์ในประวัติศาสตร์รากฐานของพวกเขา ในเวลาแห่งการประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน อิสราเอลสมัยใหม่ก็ปฏิเสธด้วยเช่นกัน (หันหลังให้) ต่อประวัติศาสตร์รากฐานนั่นเองซึ่งถูกกำหนดให้เป็น “หมายสำคัญ” ที่จะทำให้พวกเขา “ตระหนักรู้” ถึงการเกิดซ้ำของประวัติศาสตร์แห่งเสียงร้องเหิงคิน ซึ่งถูกทำให้เกิดขึ้นซ้ำอีกในวาระสุดท้าย.

พระเจ้าทรงยอมให้บรรดาผู้กบฏได้เห็นการปรากฏซ้ำอีกครั้งแห่งฤทธานุภาพของพระเจ้า เพราะการปรากฏซ้ำแห่งฤทธานุภาพของพระเจ้านั้นมิได้เป็นเพียงฝนชุกปลายฤดูเท่านั้น หากยังเป็นความจริงซึ่งคงจะช่วยพวกเขาให้รอดได้ หากพวกเขาจะได้อยู่ท่ามกลางบรรดาผู้ที่รักความจริงด้วย

การระบุว่าสิ่งนำสะอิดสะเอียนทั้งสี่ประการในเอเสเคียลบทที่แปดเป็นสัญลักษณ์ของคนอัตเวเนตีสสายเลาตีเซีย ทั้งสี่ชั่วอายุคน เป็นส่วนหนึ่งของข่าวสารที่ถูกเปิดเผยโดยสิ่งแห่งเผ่ายูดาห์ในวาระสุดท้าย ชั่วอายุคนแรกเริ่มต้นขึ้นที่การกบฏในปี 1863 และยี่สิบห้าปีต่อมา ในปี 1888 การกบฏซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นของชั่วอายุคนที่สอง พร้อมด้วยสัญลักษณ์ของห้องลับ ก็มาถึง สามสิบเอ็ดปีต่อมา ในปี 1919 การตีพิมพ์หนังสือของ W. W. Prescott ที่มีชื่อว่า, The Doctrine of Christ, เป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นของชั่วอายุคนที่สาม ซึ่งเอเสเคียลได้พรรณนาไว้ด้วยภาพของบรรดาสตรีที่ร่ำไห้ถึงทัมมูส และสามสิบแปดปีหลังจากนั้น ในปี 1957 พร้อมกับการตีพิมพ์หนังสือ, Questions on Doctrine, ชั่วอายุคนที่สี่ก็มาถึง ซึ่งระบุถึงช่วงเวลาที่ยกบฏจะหันมาต่อต้านข่าวสารแห่งการประทับตราซึ่งขึ้นมาจากทิศตะวันออก และนมัสการดวงอาทิตย์

เราจะเริ่มพิจารณาการกบฏรุ่นที่สองของลัทธิอัตเวเนตีสต์แบบเลาตีเซีย ซึ่งมาถึงยังการประชุมใหญ่แห่งมินนีแอโพลิสในปี 1888 เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องจดจำว่า สิ่งนำสะอิดสะเอียนทั้งสี่ประการของเอเสเคียลล้วนเกิดขึ้นในกรุงเยรูซาเล็ม แม้ว่าสิ่งเหล่านั้นจะเป็นภาพแทนของประวัติศาสตร์แห่งการกบฏที่ดำเนินไปเป็นลำดับ แต่ก็ยังคงกล่าวถึงกบฏที่เกิดขึ้นภายในนครซึ่งเป็นภาพแทนของลัทธิอัตเวเนตีสต์แบบเลาตีเซียในยุคสุดท้ายเสมอ

“ในฐานะที่เป็นหมายสำคัญประการหนึ่งแห่งการพิเนาศของกรุงเยรูซาเล็ม พระคริสต์ได้ตรัสไว้ว่า ‘จะมีผู้พยากรณ์เท็จเป็นอันมากเกิดขึ้น และจะล่อลวงคนเป็นอันมาก’ ผู้พยากรณ์เท็จเหล่านั้นได้เกิดขึ้นจริง ล่อลวงประชาชน และชักนำคนเป็นอันมากเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร พวกนักมายากลและคนทรง อ้างว่าตนมีอำนาจอัศจรรย์ ได้ชักนำประชาชนให้ติดตามตนเข้าไปในที่สังัดแห่งภูเขา

แต่คำพยากรณ์นี้ได้ตรัสไว้สำหรับยุคสุดท้ายด้วย
หมายสำคัญนี้ถูกประทานไว้ให้เป็นสัญญาณแห่งการเสด็จมาครั้งที่สอง แม้ในบัดนี้
พระคริสต์เทียมเท็จและผู้พยากรณ์เท็จก็กำลังสำแดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ต่าง ๆ
เพื่อชักจูงเหล่าสาวกของพระองค์ เรามีได้ยินเสียงร่ำร้องนั้นหรือว่า ‘ดูเถิด พระองค์ทรงอยู่ในถิ่นทุรกันดาร’?
มิใช่หรือว่าคนนับพันได้ออกไปยังถิ่นทุรกันดารด้วยความหวังว่าจะได้พบพระคริสต์?
และจากการชุมนุมนับพันแห่งที่ผู้คนอ้างว่ากำลังมีความสัมพันธ์กับวิญญาณของผู้ลบล้างอยู่
บัดนี้มิได้มีเสียงเรียกดังขึ้นหรือว่า ‘ดูเถิด พระองค์ทรงอยู่ในห้องลับ’?
นี่เองคือคำอ้างที่ลัทธิทรงวิญญาณเสนอขึ้น แต่พระคริสต์ตรัสว่าอย่างไร? ‘อย่าได้เชื่อเลย
เพราะว่าฟ้าแลบออกจากทิศตะวันออก ส่องไปจนถึงทิศตะวันตกฉันใด
การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ก็จะเป็นฉันนั้น’” The Desire of Ages, 631.

ห้องลับทั้งหลายเป็นสัญลักษณ์ของลัทธิทรงเจ้าเข้าผี
และสิ่งน่าสะอิดสะเอียนประการที่สองในเอเสเคียลบทที่แปดนั้นเกิดขึ้นภายในพระวิหาร
ที่ซึ่งรูปเคารพฝ่ายโลก ได้ถูกแขวนไว้อย่างลับ ๆ บนผนังทั้งหลาย

ข้าพเจ้าจึงเข้าไปและเห็น และดูเถิด มีรูปสัตว์เลื้อยคลานทุกชนิด และสัตว์อันน่าสะอิดสะเอียนทั้งหลาย
และบรรดารูปเคารพทั้งสิ้นแห่งพงศ์พันธุ์อิสราเอล วาดไว้ทั่วผนังโดยรอบ
และเบื้องหน้าสิ่งเหล่านั้นมีชายเจ็ดสิบคนจากบรรดาผู้อาวูโสแห่งพงศ์พันธุ์อิสราเอลยืนอยู่
และยาอาซันยาห์บุตรซาฟานยืนอยู่ท่ามกลางพวกเขา แต่ละคนถือกระถางรูปไว้ใต้มือ
และควานเครื่องหอมก่อนหน้าทีบลอยขึ้น แล้วพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย
เจ้าได้เห็นหรือไม่ว่าบรรดาผู้อาวูโสแห่งพงศ์พันธุ์อิสราเอลกระทำสิ่งใดในที่มืด
แต่ละคนอยู่ในห้องแห่งรูปภาพของตน? เพราะเขาทั้งหลายกล่าวว่า พระยาห์เวห์มิได้ทอดพระเนตรเห็นเรา
พระยาห์เวห์ทรงละทิ้งแผ่นดินโลกเสียแล้ว เอเสเคียล 8:10-12

เอเสเคียลเห็น “บรรดารูปเคารพของวงศ์วานอิสราเอล ซึ่งเขียนไว้บนผนัง” ของสถานนมัสการ
แต่เขาได้รับการบอกกล่าวอย่างชัดเจนว่าการกบฏนี้กำลังเกิดขึ้นภายใน “ห้องแห่งมโนภาพ”
ของพวกเขาผู้เฒ่าแต่ละคนด้วย
การกบฏภายในพระวิหารตามตัวอักษรนั้นชี้ให้เห็นถึงการกบฏภายในพระวิหารของมนุษย์.

“ในการชำระพระวิหารให้สะอาดจากบรรดาผู้ซื้อและผู้ขายของโลกนั้น พระเยซูทรงประกาศพันธกิจของพระองค์
ในการชำระจิตใจให้พ้นจากมลทินแห่งบาป—จากความปรารถนาฝ่ายโลก ตัณหาเห็นแก่ตน
นิสัยชั่วร้ายทั้งหลายซึ่งทำให้จิตวิญญาณเสื่อมทราม มาลาคีย์ 3:1-3 อ้างอิง” ผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน,
161.

สิ่งน่าสะอิดสะเอียนประการที่สองเป็นภาพแทนของการสำแดงความอธรรม ทั้งภายในคริสตจักร
และภายในจิตใจของพวกเขาผู้ใหญ่ที่ควรจะเป็นผู้พิทักษ์คริสตจักร ความอธรรมที่ปรากฏให้เห็น ณ
ที่นั่นคือความอธรรมแห่งลัทธิผีปิศาจ ในสมัยของโนอาห์
เมื่อความคิดคำนึงทุกประการแห่งจิตใจของมนุษย์ล้วนชั่วร้าย
ชาวโลกก่อนนำท่วมก็ได้ทำบาปชั่วจนเต็มขนาดแล้ว

และพระเจ้าทรงเห็นว่าความชั่วร้ายของมนุษย์มีมากบนแผ่นดินโลก
และความคิดทั้งสิ้นแห่งใจของเขาล้วนเป็นความชั่วอยู่เสมอ Genesis 6:5.

คนรุ่นที่สองชี้ให้เห็นว่า ลัทธิทรงวิญญาณได้แทรกเข้าสู่ทั้งบรรดาผู้นำแห่งกรุงเยรูซาเล็ม
และเข้าสู่โครงสร้างองค์กรของแอ็ดเวนติสแบบเลาตีเซียด้วย สิ่งนี้ “พวกผู้ใหญ่แห่งวงศ์วานอิสราเอล” ได้กระทำ
“ในที่มืด” “ใน” “ห้องแห่ง” “ภาพลวง” ของตน บ่งชี้ว่า “ความนึกคิดทุกประการแห่งความคิดใน”

ใจของพวกเขา "ล้วนแต่ชั่วร้ายอยู่เสมอ" ชิสเตอร์ไวท์กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า การทำลายกรุงเยรูซาเล็มเป็นภาพแทนของอวสานของโลก และคำพยากรณ์นำท่วมโลกในสมัยของโนอาห์ก็เป็นภาพแทนของอวสานของโลกด้วย ในวาระสุดท้าย ผู้ที่ปฏิเสธการได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยความจริง ย่อมถูกลัทธิทรวิญญูณครอบงำ ดังที่แสดงไว้โดยสิ่งนำสะอิดสะเอียนประการที่สองในเอเสเคียลบทที่แปด

สิ่งที้นำสะอิดสะเอียนประการที่สองในพระธรรมเอเสเคียลเป็นตัวแทนของการกบฏซึ่งมาถึงในปี 1888 และกลายเป็นสัญลักษณ์ของชนรุ่นที่สอง แต่ยิ่งไปกว่านั้น ปี 1888 และทุกสิ่งทีปีนั้นเป็นตัวแทน หรือซึ่งถูกเป็นตัวแทนโดยปีนั้น ได้ถูกทำซ้ำอีกครั้งในวันที่ 11 กันยายน 2001 ชิสเตอร์ไวท์ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า ในปี 1888 ทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์ในพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบแปดได้ลงมา และด้วยเหตุนี้ ประวัติศาสตร์ดังกล่าวจึงเป็นตัวแทนของเวลาที่อาคารใหญ่โตแห่งมหานครนิวยอร์กจะถูกทำลายลง ด้วยการแตะต้องจากพระเจ้า และพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 18 ข้อ 1 ถึง 3 จะต้องสำเร็จเป็นจริง.

"ความไม่เต็มใจที่จะละทิ้งความคิดเห็นที่มีอยู่ก่อนแล้ว และที่จะยอมรับความจริงนี้ เป็นรากฐานของการต่อต้านส่วนใหญ่ซึ่งได้แสดงออกทีมีนโนอาโปลิสต่อข่าวสารขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าผ่านทางพี่น้องแวกโกเนอร์และโจนส์ โดยการปลุกเร้าการต่อต้านนั้น ชาตานั้นจึงประสบความสำเร็จในการกีดกันประชากรของเราออกไปจากฤทธิ์อำนาจพิเศษของพระวิญญูณบริสุทธิ์ ซึ่งพระเจ้าทรงปรารถนาอย่างยิ่งทีจะประทานแก่พวกเขา ศัตรูได้ขัดขวางพวกเขาไม่ให้ได้รับประสิทธิภาพซึ่งอาจเป็นของพวกเขาในการนำความจริงไปสู่อีกโลก ดังทีเหล่าอัครทูตได้ประกาศหลังจากวันเพ็นเทคอสต์ แสงสว่างซึ่งจะส่องให้ทั่วทั้งแผ่นดินโลกด้วยพระสิริของมันนั้น ได้ถูกต่อต้าน และโดยการกระทำของพี่น้องของเราเอง จึงได้ถูกกั้นไว้จากโลกเป็นอันมาก" Selected Messages, book 1, 235.

ประวัติศาสตร์ของปี 1888 ได้จัดเตรียมแบบอย่างของการปฏิเสธข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดูซึ่งมาถึงเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2001 ไว้ ปี 1888 เป็นสัญลักษณ์ของแอดเวนติสม์แบบเลาดีเชียนรุ่นที่สอง ซึ่งถูกแทนโดยสิ่งนำสะอิดสะเอียนประการที่สองของเอเสเคียล และประวัติศาสตร์ภายในนั้นชี้ให้เห็นถึงการกบฏซึ่งมีพวกผู้อาวุโสเจ็ดสิบคนในเอเสเคียลเป็นแบบอย่าง การกบฏของพวกเขาเป็นภาพแทนของลัทธิทรเจ้าเข้าผี และคู่ขนานกับถ้วยแห่งเวลาทดลองที่เต็มบริบูรณ์ในสมัยของโนอาห์ การปฏิเสธข่าวสารนั้นเป็นภาพประกอบของการทีผู้นำปฏิเสธข่าวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู ซึ่งมีไว้เพื่อระบุถึงการมาถึงของวัติประการที่สามแห่งอิสลาม

"ฝนชุกปลายฤดูจะตกลงเหนือประชากรของพระเจ้า ทูตสวรรค์ผู้ทรงอำนาจองค์หนึ่งจะลงมาจากสวรรค์ และทั่วทั้งพิภพจะสว่างไสวด้วยรัศมีของท่าน" Review and Herald, April 21, 1891.

ผู้นำทั้งหลายทีในปี 1888 ได้ปฏิเสธข่าวสารนั้น เป็นภาพเล็งถึงการปฏิเสธข่าวสารของศาสนานอิสลามในวันที่ 11 กันยายน 2001 แต่พระเจ้าทรงมุ่งหมายจะทรงให้เกิดการสำแดงฤทธิ์เดชอย่างหนึ่ง ซึ่งบรรดาผู้นำเหล่านั้นจะได้เห็นในฐานะส่วนหนึ่งแห่งการพิพากษาของพระองค์ทีทรงมีต่อพวกเขา การสำแดงแห่งฤทธิ์เดชของฝนชุกปลายนั้นเกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดช่วงเวลาแห่งการประทับตรา มันเริ่มต้นในวันที่ 11 กันยายน 2001 แต่ไปถึงจุดสุดยอดเมื่อสิ้นสุดสามวันครึ่งแห่งวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด เมื่อ "แผ่นดินไหวใหญ่" มาถึง

ข่าวสารแห่งปี 1888 คือข่าวสารถึงคริสตจักรเลาดีเชียน เป็นเสียงเรียกครั้งสุดท้ายสำหรับประชากรซึ่งเคยได้รับการทรงเลือกมาก่อน ผู้ซึ่งในขณะนั้นกำลังอยู่ในกระบวนการถูกทรงข้ามผ่านไป.

“ข่าวสารซึ่งได้ประทานแก่เราโดยผ่าน A. T. Jones และ E. J. Waggoner นั้น เป็นข่าวสารของพระเจ้าถึงคริสตจักรเลาดีเซีย และวิบัติจะมีแก่ผู้ใดก็ตามที่ปฏิเสธว่าตนเชื่อความจริง แต่กระนั้นกลับไม่สะท้อนรัศมีที่พระเจ้าประทานนั้นไปยังผู้อื่น” The 1888 Materials, 1053.

ข่าวสารแห่งปี 1888 เป็นตัวแทนของข่าวสารที่ระบุว่า เมื่ออาคารใหญ่ทั้งหลายในนครนิวยอร์กถูกโค่นลงในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 จะต้องมีการประกาศคำพยากรณ์อันตรงไปตรงมาแก่คริสตจักรเลาดีเซีย และคำพยากรณ์อันตรงไปตรงมานั้นคือข่าวสารเรื่องอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม ซึ่งเมื่อพัดเปาลงบนชนชาติที่ได้ถอยหลังจากความเชื่อแล้ว ก็มีอำนาจที่จะทำให้พวกเขากลับมีชีวิตขึ้นมาเป็นกองทัพใหญ่ยิ่ง

“ต้องมีการเป็นพยานอย่างตรงไปตรงมาต่อคริสตจักรและสถาบันทั้งหลายของเรา เพื่อปลุกบรรดาผู้ที่กำลังหลับใหลให้ตื่นขึ้น”

“เมื่อพระเจ้าจะทรงส่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้รับความเชื่อและการเชื่อฟัง ก็จะมีความก้าวหน้าอย่างมั่นคง ให้เราบัดนี้มองเห็นความจำเป็นอันใหญ่หลวงของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้ายังไม่อาจทรงใช้เราได้ จนกว่าพระองค์จะทรงเป่าลมหายใจแห่งชีวิตเข้าสู่กระดูกแห่งเหล่านั้น ข้าพเจ้าได้ยินถ้อยคำที่กล่าวว่า ‘หากปราศจากการเคลื่อนไหวอันลึกซึ้งของพระวิญญาณของพระเจ้าที่กระทำต่อจิตใจ หากปราศจากอิทธิพลที่ประทานชีวิตของพระวิญญาณนั้น ความจริงก็กลายเป็นเพียงตัวอักษรที่ตายแล้ว’” Review and Herald, November 18, 1902.

ปี 1888 เป็นจุดเริ่มต้นของยุคที่สองของแอดเวนติสม์ แต่ขณะเดียวกันก็ได้จัดเตรียมแนวคำพยากรณ์ที่สอดคล้องกับวาระสุดท้ายไว้ด้วย เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2001 พระเจ้าทรงนำประชากรที่เลือกยอมรับว่าการโจมตีของศาสนาอิสลามต่อสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดินโลกนั้นเป็นความสำเร็จสมจริงของคำพยากรณ์ ให้กลับไปสู่ทางเก่า ๆ ประชากรของพระเจ้าจำเป็นต้องหวนกลับไปหาแก่นแท้คำของวิลเลียม มิลเลอร์ และได้รับการสั่งสอนในความจริงพื้นฐานต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงความสำเร็จสมจริงของวิบัติครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สอง อันเป็นสิ่งที่ยืนยันการมาถึงของวิบัติครั้งที่สามในเวลานั้นด้วย เมื่อคนเหล่านั้นกลับไปสู่ทางเก่า ๆ เหล่านั้นแล้ว พวกเขา ก็ได้รับการทรงนำให้เห็นถึงความศักดิ์สิทธิ์ของศิลาสองแผ่นของฮาบากุก

การกบฏในปี 1863 ต่อศิลาสองแผ่นของฮาบากุก ซึ่งเป็นอัญมณีของมิลเลอร์และเป็นรากฐานของแอดเวนติสต์ด้วยนั้น เป็นแบบอย่างของการกบฏที่ได้เกิดซ้ำอีกครั้งในวันที่ 11 กันยายน 2001; เพราะว่ามีผู้นำของแอดเวนติสต์แบบเลาดีเซียได้รับโอกาสอีกครั้งหนึ่งที่จะธำรงรักษาอัญมณีของมิลเลอร์ไว้ หรือปฏิเสธอัญมณีเหล่านั้น คนทั้งสี่ชั่วอายุแห่งแอดเวนติสต์ที่ถูกนำเสนอไว้ในเอเสเคียลบทที่แปด ก็เป็นตัวแทนของการกบฏของแอดเวนติสต์แบบเลาดีเซียในวันที่ 11 กันยายน 2001 ด้วยเช่นกัน เราจะดำเนินการต่อไปในการระบุนชนรุ่นที่สองของลาวาดีเซียแอดเวนติสม์ในบทความถัดไป.

“พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้นพร้อมด้วยความรักความผูกพันที่สามารถโอบรับความเป็นจริงอันเป็นนิรันดร์ได้ ความรักความผูกพันเหล่านี้พึงได้รับการรักษาไว้ให้บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ ปราศจากความเป็นฝ่ายโลกทั้งสิ้น แต่มนุษย์ได้ละทิ้งนิรันดร์ภาพออกไปจากการคำนึงของตน พระเจ้าผู้ทรงเป็นอัลฟาและโอเมกา ผู้ทรงเป็นปฐมและอวสาน พระองค์ผู้ทรงถือรักษาชะตากรรมของทุกดวงวิญญาณไว้ในพระหัตถ์ ได้ถูกลืมเลือนเสียแล้ว มนุษย์ทั้งหลายที่คิดว่าตนมีฤทธิ์อำนาจในความรู้ันั้น ได้ปล่อยตนเองให้ตกต่ำลงสู่ระดับต่ำที่สุดในสายพระเนตรของพระเจ้า”

“จิตใจของมนุษย์ได้กลายเป็นฝ้ายโลกไปแล้ว แทนที่จะสำแดงรอยประทับแห่งพระลักษณะของพระเจ้า กลับสำแดงรอยประทับแห่งความเป็นมนุษย์ ภายในห้องหับของมันปรากฏภาพพจน์แห่งแผ่นดินโลก การประพุดอันเสื่อมทรามซึ่งแพร่หลายในสมัยของโนอาห์ จนทำให้บรรดาผู้คนในยุคนั้นพ้นจากความหวังแห่งความรอด บัดนี้ก็ปรากฏให้เห็นอยู่ในปัจจุบัน” Signs of the Times, December 18, 1901.